

Kas bus po mirties?

Klier. Povilas Slaminis, V k.

Bendrai apie amžinąjį gyvenimą

Klausimas, kas mūsų laukia po mirties, turi būti aktualus visų laikų krikščionims. Atmetus šį klausimą, žmogaus gyvenimas nebetenka tam tikro savo įprasminimo. Kalbant apie amžinąjį gyvenimą, reikia atsižvelgti į patį svarbiausią mūsų tikėjimo įvykį, tai yra į mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Prisikėlimą. Jėzaus Kristaus Prisikėlimas iš numirusiųjų gali būti atspirties taškas kalbant apie amžinojo gyvenimo doktriną. Tik dėl Prisikėlimo įvykio amžinasis gyvenimas įgauna esmę ir reikšmę. Šis gyvenimas nenutrūksta ištikus mirties tikrovei. Amžinasis gyvenimas yra Viešpaties Dievo dovana žmogui. Ši dovana yra išganymas, kuris yra tapatus dangiškai palaimai. Ši dangiška palaima yra Dievo regėjimas, tokio, koks Jis yra iš tikrųjų.

Senojo Testamento doktrina apie amžinąjį gyvenimą

Žvelgdami į Senojo Testamento kontekstą pastebėsime, jog Dievas yra gyvas iš prigimties ir esaties. Pats Viešpats yra gyvybės šaltinis (*Ps 36, 10*). Kiekvienos žmogiškos būtybės egzistavimas yra Viešpaties dovana.

Pradžios knygoje yra pasakojama, kaip Dievas duoda žmogui gyvybę, kaip žmogus tampa gyva būtybe (*Pr 2, 7*). Žmogui mirus Dievas atsiima gyvybę. Senojo Testamento rėmuose gyvenimas buvo suprantamas ne kaip amžinas žmogiškas egzistavimas anapusbėje. Pats suvokimas buvo sukcentruotas ties gyvenimo pilnatvės kokybine ir kiekybine prasme. Kitaip sakant – ilgas, sveikas ir laimingas gyvenimas.

Laikui bėgant teologiniai akcentai susidėliojo. Po truputį iškilo vilties teologija, kuri suponavo transcendentinio, tai yra amžinojo gyvenimo pirmienas. Galutinai amžinojo gyvenimo doktrina susiformuoja Makabiejų sukilimo metu. Kalbėdami apie amžinąjį gyvenimą negalime apleisti mirusiųjų prisikėlimo tiesos, kuri laiduoja mirusiesiems įžengimą į amžinąjį gyvenimą.

Naujojo Testamento doktrina apie amžinąjį gyvenimą

Naujojo Testamento kontekste terminologiškai yra skiriamas žemiškasis gyvenimas nuo amžinojo gyvenimo. Takoskyrą padaro du graikiškieji terminai: *psiche* ir *zoe*. *Psiche* labiau žymi žemiškąjį gyvenimą, o *zoe* – amžinąjį gyvenimą. Sinoptinių evangelijų autoriai taiko tam tikras išimtis. Sinoptikas Lukas daiktavardį *zoe* taiko žemiškajai egzistencijai (*Lk 16, 25*). Visiškai priešingai rašo evangelistas Matas: jis vartodamas *zoe*, šiuo bando išreikšti anapusinę tikrovę. Galima teigti, kad amžinasis gyvenimas yra tapatus Dievo karalystės pavidalui (*Mt 25, 46*). Evangelistas Matas teigia, jog teisieji įžengs į amžinąjį gyvenimą. Taigi tik teisieji įžengs į artumą su Viešpačiu. Tokioje

perspektyvoje krikščionio gyvenimo tikslas yra būti su Viešpačiu. Kitaip sakant, tai yra amžinasis gyvenimas. Apie tai kalba visi sinoptikai (*Mt 7, 14; Lk 10, 25; Mk 9, 43*). Remdamiesi apaštalo Pauliaus laiškais galime sakyti, kad tikinčiojo gyvenimas yra gyvenimas prisikėlusiam Kristuje. Šis gyvenimas yra dovana ir slėpinys, nes tai yra dalyvavimas Dievo būties tikrovėje. Taip pat apaštalas Paulius pabrėžia, kad amžinasis žmogaus gyvenimas yra Jėzaus Kristaus Prisikėlimo vaisius (*Rom 5, 18; 2 Kor 5, 17*). Transcendentinio gyvenimo išvesties taškas yra Jėzaus Kristaus Prisikėlimas. Reikia atkreipti dėmesį, kad Kristus mums paliko sakramentus. Svarbiausias sakramentas, laiduojantis amžinąjį gyvenimą, yra Krikštas. Per šį sakramentą Dievas Šventojoje Dvasioje mums dovanoja amžinąjį gyvenimą. Šiame kontekste labai svarbi yra Paruzija. Būtent per garbingąjį mūsų Viešpaties atėjimą laikų pabaigoje šlovingai pasirodysime ir mes (*Kol 3, 3-4*).

Amžinasis gyvenimas ir dabartis (Jono tradicija)

Jono evangelijoje amžinasis gyvenimas yra padavojamas per Šventąją Dvasią. Su amžinojo gyvenimo dovana yra susijusi ir tikroji šviesa. Įsikūnijęs Dievas yra vienintelė gyvenimo šviesa ir šaltinis. Jis yra gyvenimo duona (*Jn 6, 35.48*), prisikėlimas ir gyvenimas. Duona, kurią duoda Viešpats, yra Jo kūnas dėl pasaulio gyvybės (*Jn 6, 51c*). Vienintelė sąlyga amžinam gyvenimui yra tikėjimas. Paulius savo laiškuose fizinę mirtį laiko santykinę riba ir teigia, kad jam tikrasis gyvenimas yra bendrystė su Kristumi. Tokioje šviesoje mirtis praranda žmogiškąjį tragizmą. Fizinės gyvybės reikšmė pabrėžiama Jono tradicijoje. Tikėjimas į Kristų

jau reiškia amžinąjį gyvenimą, kurio pilnatvė atsiskleis laikų pabaigoje. Apie amžinąjį gyvenimą Jono tradicijoje kalbama esamuoju laiku ir ne vienoje vietoje, kaip pvz.: „*Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas mano žodžių klauso ir mane atsiuntusį tiki, tas turi amžinąjį gyvenimą ir nepateks į teismą, nes iš mirties yra perėjęs į gyvenimą*“ (*Jn 5, 24*). Gyvenimas – kokybės matas. Taip pat kalbama apie vilties išsipildymą ateityje. Tai sudaro tam tikrą dialektiką. Tai lemiamas įvykis. Teismas vyksta – apsispręsti reikia čia ir dabar, galutinis teismas parodys mūsų apsisprendimų pasekmes.

Amžinasis gyvenimas tikėjimo dokumentuose

Amžinasis gyvenimas yra Bažnyčios išpažįstamas tikėjimo dokumentuose. Nikėjos-Konstantinopolio tikėjimo išpažinime yra sakoma: „Laukiu mirusiųjų prisikėlimo ir būsimo amžinojo gyvenimo“. Taip pat labai panašiai suformuluojama ir Apaštalų tikėjimo išpažinime: „Tikiu kūno iš numirusių prisikėlimą ir amžinąjį gyvenimą“. Remdamiesi bibliniais duomenimis galime sakyti, jog amžinasis gyvenimas bus tik po Paskutinio teismo, tačiau įdomu, kad viduramžių Susirinkimai teigia, jog žmogaus siela gali iškart regėti Dievą. Spekuliatyvioji teologija teigia, jog amžinasis gyvenimas yra ne tik sielos ir viso žmogaus prisikėlimo būvis po mirties. Transcendentinis gyvenimas tai pat yra sutapatinamas su pašvenčiamąja malone, kurios vaisius ir yra amžinasis gyvenimas.

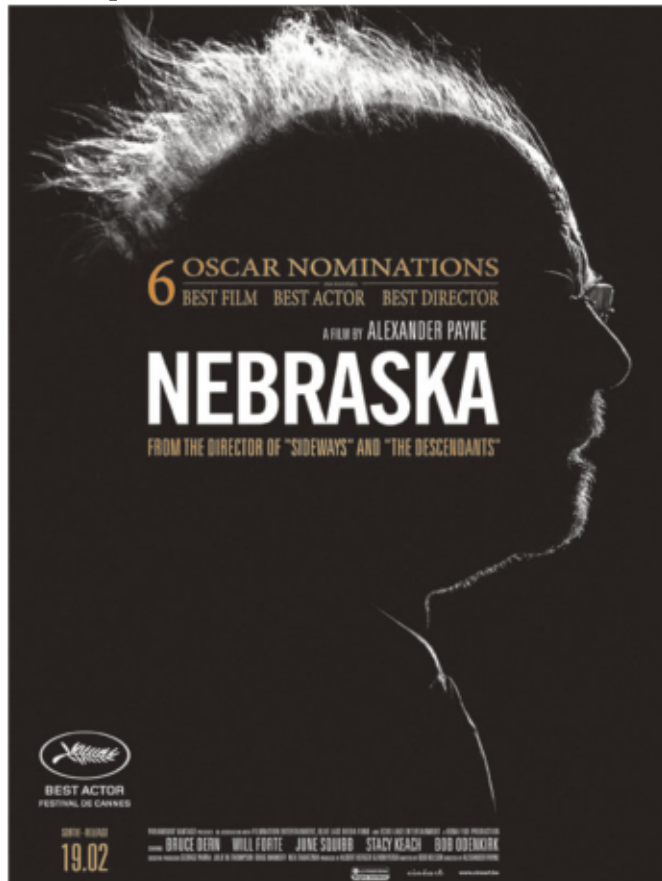
Klier. Povilas Slaminis, V k.

Krikščioniški filmai šeimos metams

Su visa Bažnyčia minime Vyskupų Konferencijos paskelbtus Šeimos metus, todėl nusprendėme, kad reiktų šia proga ką nors pasiūlyti. Pateikiame Jums tris filmus, kuriuos verta pažiūrėti. Tai filmai, kurie veda į gilesnį šeimos narių santykių apmąstymą, atskleidžia šeimyninio gyvenimo rūpesčius ir džiaugsmus. Malonaus skaitymo, o vėliau – žiūrėjimo!

Nebraska

Ši drama, atskleidžianti sudėtingus tėvo ir sūnaus santykius, sulaukė daugybės pačių prestižiškiausių apdovanojimų ir nominacijų – šis darbas apdovanotas net 6-iais Oskaris.

Filmas „Nebraska“ parodo amerikietiškos, šiek tiek provincialios šeimos modelį, kuriame ryškiai matomi karo padarinių reiškiniai, šiurkštumas, švelnumas, įvairiausios santykių spalvos. Gavęs reklaminę skrajutę senukas patiki, kad laimėjo milijoną. Tačiau jam reikia nuvykti į Nebraską, kad atsiimtų prizą – tai ilga kelionė. Žmona, vaikai ir kiti giminaičiai juo netiki ir šaiposi iš jo. Tačiau vieną dieną jaunėlis sūnus pasiima

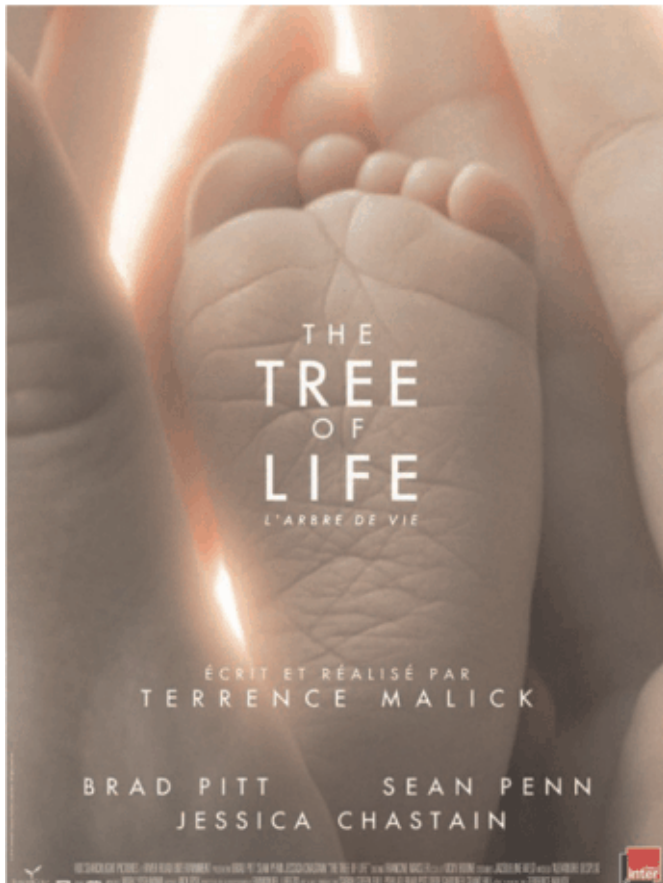
atostogų ir nusprendžia kartu su tėvu vykti į Nebraską. Jis vyksta ne dėl milijono – iš tiesų nė pats tiksliai nežino, kodėl nusprendė vykti. Tačiau ši kelionė jam padeda iš naujo ir daug giliau pažinti savo tėvą.

Tai gilių metaforų filmas, kuriame galima įžvelgti egzistencinio absurdo, sutrūkinėjusių santykių grandinių, susvetimėjimo... Iš esmės – tai filmas apie susitaikymą su nykimu. Nekinta tik amžinosios vertybės, kinta tik aplinkybės, keičiasi kartos, gyvenimai, žmonės sensta ir miršta. Apskritai tai gana gyvenimiškas filmas, kuris padeda pažvelgti į šeimą iš vidinės perspektyvos.

Gyvenimo medis (angl. *Tree of Life*)

Ši neatpasakojamo grožio, jausminga, vizuali, biblinė odisėja "Gyvenimo medis" atskleidžia fantaziją apie pasaulio astronominį, biologinį, mikroskopinį susikūrimą, gyvybės atėjimą, brendimą, santykius su tėvais, charakterio susiformavimą, neišvengiamą išėjimą, bandymus susisiekti su likusiais ir naują gyvenimą. Jeigu pasaulis anapus už kalnų atrodo toks nuostabiai gražus, kaip fantazuoja filmo autorius, tai nėra jokios prasmės bijoti mirties.

Šis filmas, ne taip kaip daugelis hollywoodinių filmų, buvo kuriamas šešerius metus. Jame jautriai nagrinėjamos kertinės šeimos vertybės, tėvų ir vaikų konfliktai, žmogaus branda nuo gimimo iki mirties ir santykis su Dievu. Daugiau nei 30 metų puoselėjęs ir tobulinęs idėją epinei dramai režisierius papildė filmą asmeninio gyvenimo faktais (audringi santykiai su tėvu, gyvenimas su trimis broliais, nusižudžiusio 19-mečio brolio mirtis) ir neatpasakojamo grožio kosminės odisėjos

simfonija, vaizdingai iliustruojančia mums žinomo pasaulio susiformavimą ir gyvybės Žemėje atsiradimą (meteorio skrydis, lavos išsiliejimas, dinozaurai, šviečiančios plazmos, šokančios medūzos, šaudančios žvaigždės).

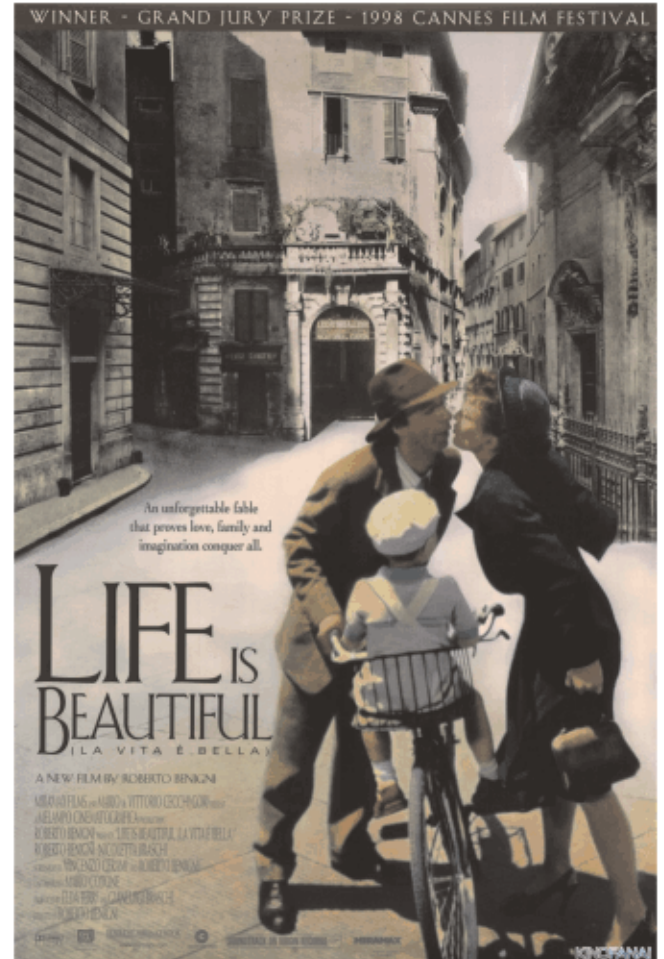
"Gyvenimo medis" yra unikalus filmas, kuris provokuoja prieštaringas reakcijas. Jis kelia daugybę svarbių klausimų: Kodėl mes esame čia? Kas mes tokie? Kam mes galime būti reikalingi? Kur Tu buvai? Kodėl leidai jam numirti? Kodėl taip atsitiko būtent mums? Ką mes padarėme blogai? Kas mūsų laukia?

Proga pamatyti, pajusti ir patirti tokį kūrinį pasitaiko ypač retai, tad būtinai jį pažiūrėkite!

Gyvenimas yra gražus (it. *La vita è bella*)
Tai italų filmas, kurio režisierius pats atliko pagrindinį vaidmenį. Filmas apdovanotas trimis Oskaris. "Gyvenimas yra gražus" yra kaip du filmai: pirmame pasakojama jauno žydo Guido istorija. Guido, kaimo prasčiokas, atvyksta į miestelį dirbti pas savo dėdę viešbutyje. Eina 1939-ieji, fašizmas Italijoje vis labiau stiprėja ir pasirodo pirmosios antisemitizmo apraiškos. Tačiau Guido politika nerūpi: jis įsimyli jauną mokyklos mokytoją

Dorą ir pasitelkęs visą savo padūkusį žavesį bei sėkmę užkariauja jos ranką ir širdį. Guido ir Dora sukuria nuostabią šeimą ir jiems gimsta puikus sūnus.

Paskui prasideda „antras filmas“: veiksmas vyksta koncentracijos stovykloje. Guido ir jo sūnus Giosue yra ištremiami. Dora įlipa į ta patį traukinį,

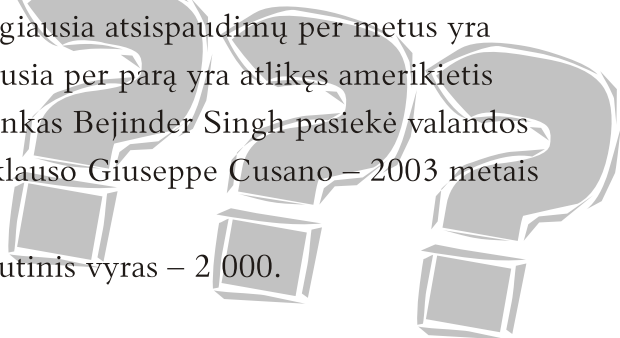
tuo įrodydama, kad jai šeima svarbiau už asmeninę laisvę. Tėvas nenori sakyti sūnui, kodėl jie pateko į šitą mirties stovyklą ir kodėl jis negali būti kartu su mama, todėl sugalvoja tokią gudrybę: jis pasako sūnui, kuriam patinka žaisti žaisliniais tankais, kad viskas aplinkui – barakai, sargybiniai, kaliniai ir priverstinis darbas – yra žaidimas, kurio laimėtojas gaus tikrą tanką. Tokiu būdu tėvas apsaugo sūnų nuo žiaurios ir karčios realybės.

Filmo autorius perša mintį, kad net tokioje vietoje kaip Osvencimas žmogaus siela gali triumfuoti. Tai nuostabi komedija, tačiau taip pat ir drama, kuri nepalieka abejingų ir suteikia daug peno apmąstymams.

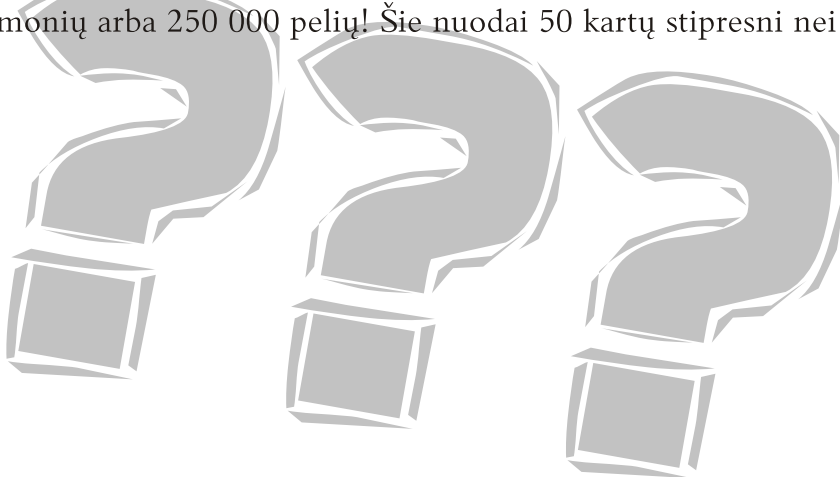
Parengė
klier. Gabrielius Satkauskas, III k.

Ar žinai, kad...

- Paprastu grafitiniu pieštuku galima nubrėžti apie 56,2 km ilgio liniją.
- Jokio popieriaus lapo negalima perlenkti per pusę daugiau nei 7 kartus.
- Savo gimtadienį švenčiate kartu su maždaug su 9 mln. pasaulio gyventojų.
- Švedų šeima savo naujagimį pavadino Brfxxccxxmnpccccllmmnprxvclmncckssqlbb11116 vardu, kuris tariamas kaip „Albin“. Tėvai davė tokį vardą protestuodami prieš Švedijos įstatymus dėl vardų.
- Danijoje veikia įstatymas, kuris saugo vaikus nuo prasto tėvų skonio vardams. Tėvai gali rinktis tik iš leidžiamo sąrašo, kuriame yra 7 tūkst. vardų. Taip pat tėvai gali gauti atskirą specialų bažnyčios leidimą pavadinti vaiką vardu, kurio nėra oficialiame sąrašė. Skelbiama, kad tarp atmestų prašymų buvo Anus, Pluto ir Monkey.
- Sunkiausias kada nors gimęs kūdikis svėrė 10 kilogramų ir 487 gramus.
- 35 % pasaulio žmonių naudoja Facebook. Daug žmonių turi priklausomybę nuo šio socialinio tinklo.
- Švedija taip išplėtojo atliekų perdirbimo sistemą, jog norint ją išlaikyti veikiančią, atliekas turi importuoti iš Norvegijos.
- Ignoruojamas didžiųjų mobiliųjų kompanijų, vienas Meksikos miestelis susikūrė savo mobiliąs paslaugas. Vietinės paslaugos kainuoja maždaug 1,5 JAV dolerio, tai yra maždaug 13 kartų mažiau nei paprasčiausias planas Meksikoje.
- JAV turi 115 tūkst. valytojų, 83 tūkst. baro darbuotojų, 323 tūkst. restoranų padavėjų ir 80 tūkst. sunkvežimių vairuotojų su bakalauro išsilavinimu.
- Žmogus, suprojektavęs Saddamo Husseino bunkerį, buvo anūkas moters, kuri suprojektavo Hitlerio bunkerį.
- Vienas kroatas sugebėjo per 2 valandas užsivilkti 245 marškinėlius! Iš viso jie svėrė 68 kg.
- 42% pasaulio skurstančiųjų gyvena Indijoje.
- Populiariausia sporto šaka yra futbolas – jį žaidžia 3,5 mlrd. žmonių visuose žemynuose. Antrąją vietą užima kriketas su 2,5 mlrd. žaidėjų. Trečioje vietoje žolės riedulys (2 mlrd.), ketvirtoje – tenisas (1 mlrd.), penktoje – tinklinis (900 mln.), šeštoje – stalo tenisas (850 mln.), septintoje – beisbolas (500 mln.), aštuntoje – golfas (450 mln.), devintoje – amerikietiškas futbolas (400 mln.), dešimtoje – krepšinis (400 mln.).
- Japonas Minoru Yoshida 1980 metais, būdamas 23 metų, pasiekė pasaulio atsispaudimų be pertraukos rekordą – atliko 10 507 atsispaudimus! Daugiausia atsispaudimų per metus yra padaręs britų atletas Paddy Doyle – 1 500 230! Daugiausia per parą yra atlikęs amerikietis Charles Servizio – 46 001. Indijos boksininkas policininkas Bejinder Singh pasiekė valandos rekordą – 3 877 atsispaudimai. 5 minučių rekordas priklauso Giuseppe Cusano – 2003 metais jis jų atliko 441.
- Vidutinė moteris pasako 7 000 žodžių per dieną, o vidutinis vyras – 2 000.

- Kai žmogui sukanka 18, jis būna praleidęs 12 000 valandų mokykloje ir 14 000 valandų žiūrėdamas TV.
- Žmogus sumirksi 25 kartus per minutę.
- Trečdalį savo gyvenimo praleidžiame miegodami.
- Apie 75% žmonių, besiklausančių radijo mašinoje, kartu ir dainuoja.
- Vienas žmogaus plaukas gali išlaikyti 3 kilogramus.
- Nagas vidutiniškai paauga 3.8 cm per metus.
- Nusijuokiamė 15 kartų per dieną.
- Vidutinis lietuvis išgeria 13 litrų gryno alkoholio per metus.
- Didžiausią autobusą galite rasti Kinijoje – jis turi tris sujungtas sekcijas, 5 duris ir gali vežti net 300 žmonių.
- Lietaus lašai gali kristi iki 35 km per valandą greičiu.
- Skėtis buvo išrastas apsisaugoti ne nuo lietaus, o nuo karštos Egipto saulės.
- Pradinė lietaus būseną – ledo kristalai, kurie dėl trinties ištirpsta ir pavirsta vandens lašeliais.
- Lietus valo orą – sugeria ir pritraukia prie žemės dulkes ir nuodingus cheminius junginius, esančius ore.
- Vaialeale kalno apylinkėse Havajuose per metus būna 350 lietingų dienų.
- Seniausias medis pavadintas Prometėjo vardu. Amžius – 4862–5000 metų (augti galėjo nuo 3000 metų prieš Kristų). Medį 1950 metais nukirto universiteto studentas, kuriam prireikė jį ištirti.
- Aukščiausias augantis medis vadinasi Hiperionas. Aukštis – 115,66 metrų (vis dar auga). Amžius – 600-700 metų. Vieta – Redvudo nacionalinis parkas, Kalifornija.
- Didžiausias žinomas medis pagal savo tūrį yra 83,8 m aukščio. Jo amžius – 2300-2700 metų. Kamieno tūris – 1487 kubiniai metrai! Jį galima būtų pripildyti 1,5 milijono litrų vandens. Vieta – Milžinų miškas, Kalifornija.
- Pats seniausias angliškasis žodis – town.
- Žemyninis taipanas yra nuodingiausia sausumos gyvatė pasaulyje. Didžiausias užfiksuotas nuodų kiekis per vieną įgėlimą – 110 miligramų. Tiek nuodų pakanka užmušti apie 100 žmonių arba 250 000 pelių! Šie nuodai 50 kartų stipresni nei paprastosios kobros.

Šaltinis: www.faktai.lt

**Parengė
klier. Gabrielius Satkauskas**

Klausimėlis

Brangūs „Teesie“ skaitytojai, Vilniaus šv. Juozapo kunigų seminarijoje 2013–2014 studijų metų baigėsi! Tai buvo metai, kupini gausybės išvykų, konferencijų, susitikimų, renginių, studijų, egzaminų, džiaugsmo, kovos, tikėjimo, pastoracijos. Todėl pasiūlėme seminarijos studentams atsakyti į klausimą:

Ką per šiuos studijų metus tau davė seminarija?

Seminarijoje per šiuos metus turėjau progą paragauti filosofinių ir teologinių žinių, taip pat vis geriau pažinti Dievą ir save.

Valdemar, I k.

Man tai buvo pirmieji studijų metai didžiojoje seminarijoje. Šiais mokslo metais aš labai daug visko gavau. Gavau daugiau pareigų, daugiau tikėjimo, pasitikėjimo savimi ir kitais, atsakomybės už man pavestus darbus. Ypač teigiamai mane palietė liturgija, pastoracinė praktika parapijoje, bendravimas su žmonėmis klausant jų džiaugsmų ir rūpesčių.

Vilius, I k.

Per šiuos studijų metus skirtingais filosofijų atspalviais dar stipriau supratau, koks yra svarbus ŽMOGUS.

Br. Giedrius Juozas MIC, II k.

Manau, kad seminarija prisidėjo prie mano brandumo, tiek intelektualinio, tiek žmoniškojo. Paskaitos, dvasinės pratybos ir ypač tie, su kuriais gyvenu ir iš kurių mokausi, bendruomenės broliai – visa tai tikrai praturtina mane kaip asmenybę.

Irmantas, II k.

Per šiuos metus seminarija man suteikė daug filosofinių ir kitokių žinių, o visa kita davė Dievas.

Justinas, II k.

Per šiuos studijų metus susipažinau su teologija. Taip pat turėjau daug pastoracinės tarnystės, per kurią patyriau begalinį džiaugsmą, įgavau patirties, bet taip pat supratau, kad kunigiška tarnystė, jeigu ji atliekama su meile, reikalauja nuolatinio ryšio su Dievu atnaujinimo, kad tai yra tvirtumo, ramybės ir pasiaukojančios meilės reikalaujantis kelias.

Gabrielius, III k.

Man seminarija padėjo giliau pažinti tikėjimą, Jėzų Kristų, išmokė geriau rašyti straipsnius. Skatino atsakingumą ir savarankiškumą. Padėjo suvokti, kad Dievo malonė – tai neatlyginama dovana.

Gediminas, III k.

Visų pirma – dievišką išmintį paskaitose, Dievo malonę maldoje, ypač susikaupimo dienose, išvykose, bendrystėje su tikinčiais žmonėmis. Naujas dalykas – brolių seminaristų meilė, kantrybė ir didžiadvasiškumas, parodytas santykiuose su manimi.

Žilvinas, IV k.

Seminarija mane išmokė geriau pažinti žmones.

Tomaš, IV k.

Seminarija yra ta vieta, kur ugdomas ne tik klierikų intelektualinis Dievo supratimas, bet visų pirma puoselėjamas seminaristų ryšys su pasaulio Kūrėju. Todėl po daugybės tarnysčių ir darbų, išvykus į rekolekcijas pavyksta vis labiau stiprinti ir iš naujo atrasti santykį su Viešpačiu.

Renatas, IV k.

Per šiuos studijų metus seminarijoje gavau du labai svarbius dalykus. Pirmiausia šios studijos man davė gilesnį Dievo pažinimą. Kitas labais svarbus dalykas, kad teologinės studijos sustygo mano maldos gyvenimą; malda tapo tikresniu santykiu su Viešpačiu.

Povilas, V k.

Seminarija per šiuos metus man davė tai, ko nepaėmė. O jeigu rimčiau, tai davė ne pati seminarija, o tie žmonės, kurie ją sudaro: klierikai padėjo šiuos metus išgyventi bendrystėje ir stiprinti brolišką meilę. Dėstytojai pagilino mano žinias Bažnyčios, Tradicijos ir

Tikėjimo klausimais. Dvasios tėvai padėjo suvokti tai, ką išgyvenu giliai širdyje ir suprantu protu, skatino brandinti Dievo pažinimą. Tarnystė žmonėms, kuriuos sutikau praktikoje, motyvavo stengtis daugiau laiko skirti ne tik maldai, bet ir liudijimui, pasidalijimui. Kunigai, švęsdami Eucharistiją, leido kiekvieną dieną semtis jėgų iš beribio šaltinio daryti visa tai, ką dovanotojo šie metai seminarijoje.

Andrej, V k.

Seminarija per šiuos metus man davė dvasinio ir intelektualinio darbo. Per tai sustiprino mano santykį su Jėzumi.

Daniel, VI k.

Seminarija man suteikė naują žvilgsnį: kunigystė išties graži!

Valentin, VI k.

**Parengė
kler. Gabrielius Satkauskas, III k.**